

SELF-REALIZATION 1961

.....

Today is the full moon day of January 1961, the year of the Buffalo. The start of the year is being marked with a spirit of constructiveness and challenge.

Even though the year of the Mouse has come to an end to welcome the Buffalo back, I remain able to practice my spirituality. I aim to gradually follow Mr. Tu's difficult journey, which he conquered and sought to apply to both our daily lives and spiritual journeys.

The challenging life of a man necessitates continuous practice for advancement. Being close to the elderly friend is a blessing from God and Buddha. He serves as a genuine example that inspires us to think about and anticipate our efforts in choosing the true path of Vô Vi.

I am respectfully presenting to

ĐỜI ĐẠO SONG TU 1961

.....

Hôm nay là ngày rằm tháng giêng năm 1961, Tân Sửu. Đầu năm đang đón mừng với tánh cách xây dựng và thử thách.

Năm con chuột đi con trâu lại trở về, tôi vẫn được cơ hội tiếp tục việc tu hành. Lần lượt theo dõi con đường gay go mà Ông Tư đã cố gắng xông pha và tìm kiếm để đem lại sự hữu ích và thực tế cho chúng ta về đời cũng như về đạo.

Cuộc đời lao lý của người đã vượt qua và đang tiến, luôn luôn ở trong thực hành. Chúng ta vẫn được gần một người bạn đứng tuổi do Trời Phật đã ban cho chúng ta. Một ảnh hưởng lớn lao đang đối diện trong trí óc của chúng ta, chỉ chờ nơi sự cố gắng của chúng ta hầu sớm kết tập một con đường chơn đạo Vô Vi.

Tôi xin trân trọng thuyết trình

you the dharma path that Mr. Tu has led me on for the past 3 years.

The first phase of training after six months was reported and recorded on the 15th day of the 7th lunar month in 1958.

Since then, I have never squandered time practicing the spiritual path. Despite my challenging financial situation, after six months of practice, I have found that life is self-born and self-destructive

Spirituality is always concealed within each individual. The human body is made up of water, fire, wind, and earth, which has been formed into a graceful body both outside and inside. All simplicity and complexity are entrusted to us, and we must control ourselves with a determined or wasteful will.

To pursue the spiritual path, one must practice and explore the living scriptures. Color and form are

cùng quý bạn về đường lối của Pháp Lý mà Ông Tư đã dìu dắt tôi một thời gian đã là 3 năm.

Giai đoạn đầu được huấn luyện sau sáu tháng, tôi đã tường thuật và ký lục vào ngày 15 tháng 7 âm lịch năm 1958.

Từ ngày ấy đến giờ, tôi không có lúc nào lãng phí thì giờ tu luyện. Dù tôi đang đứng trong hoàn cảnh khó khăn về vật chất, vì sau sáu tháng tôi đã được nhận thấy việc đời là tự sanh và tự diệt đó thôi.

Còn về phần đạo thì luôn luôn ẩn núp ở bên trong chính mỗi người đều có. Một cơ cấu: nước, lửa, gió, đất đã kết thành hình thù duyên dáng ở bên ngoài, với những thứ riêng kết tập ở bên trong. Mọi sự giản tiện và phức tạp đều giao phó cho chúng ta và chúng ta phải tự điều khiển lấy, với một ý chí cương quyết hay là lãng phí đó thôi.

Còn về con đường tầm đạo tu hành thì cũng phải thực tập và tự tầm điển kinh. Sắc bất dị không,

not different from emptiness, and emptiness is not different from color and form. In existence, there is non-existence, and in non-existence, there is existence.

Who has ownership over both existence and non-existence? Spiritual practitioners possess the ability to comprehend and be comfortable with a path of profound light and a connection to Heaven and Buddha. Divine grace has given everyone the freedom to develop infinitely, depending on their self-discipline.

Throughout my practice, I have noticed that my breathing is more centered around the top of my head than in my abdominal area. Nothing worries me anymore.

My voice has softened and sounded more fluent than before.

My head always radiates brightness. As I close my eyes, the light becomes brighter once it is projected out into space. Occasionally, I see and hear many things, but I don't

không bắt dị sắc. Trong cái có, nó có cái không, mà trong cái không nó có cái có.

Vậy ai làm chủ cái có và cái không? Người tu hành có điển thì có thể hiểu rất rõ rệt và khoan khoái với một con đường điển quang thâm thúy luyện ái của Trời Phật. Mùi vị thiêng liêng đã đem lại cho mọi người tự nhận thấy sự tự do phát triển vô bờ bến, tùy sự khắc phục của mọi người.

Tôi tu đến ngày nay, tôi tự nhận thấy hơi thở của tôi thâm và phóng nơi bộ phận đầu nhiều hơn là bụng, không biết lo là cái gì.

Tiếng nói rất nhẹ nhàng và lan lẹ hơn trước. Trên đầu của tôi lúc nào cũng sáng. Nhắm mắt lại càng sáng hơn và thấy lần lần phóng lên không trung. Nhiều khi được thấy rất nhiều cảnh và được nghe rất nhiều. Nhưng thấy rồi là quên và

remember them. When it comes to talking about something, I speak quickly and do not have to consider it as much as I used to. I can instantly understand someone's personality. Speaking incorrectly is a concern for me at times because I am not a physiognomy reader. My friends have asked me to guess something without much thought, but they still accept it as accurate. I am experiencing a shift in my personality.

When invoking Nam Mô A Di Đà Phật daily, I feel the frequency of each word flowing to my head, and I hear my cervical joints opening along with the fresh and shining light on my head.

Day and night, I notice that I am not living at home. My heart and soul are living out in space. During our talk or response to a letter about spirituality, I feel a pure and fresh breeze on my head, which makes me feel very light.

nghe cũng vậy. Gặp cái gì cần nói đến là nói rất thông chứ không cần suy nghĩ mệt trí như trước nữa. Có thể hiểu được tánh tình của người đối diện. Lần lúc tôi nói ra cứ sợ mình nói bậy, vì tôi không phải là thầy tướng. Có nhiều bạn nhờ tôi đoán việc này việc nọ, tôi nói ầu, họ cũng cho là trúng. Tôi nhận thấy con người của tôi càng ngày càng khác.

Hằng ngày niệm Nam Mô A Di Đà Phật được biết rõ rệt chữ ấy, chạy lên bộ đầu và được nghe khớp xương mở, trên đầu sáng và mát mẻ.

Ban ngày cũng như ban đêm lần lúc tôi tự nhận thấy hình như tôi không còn ở nhà, tâm hồn vờ vẩn trên không trung. Trong lúc nói chuyện hay viết thư về đạo thì tôi được một thanh khí mát mẻ sáng sủa trên bộ đầu và tôi tự cảm giác rất nhẹ nhàng.

During every meditation at night, I experience light projection from the bridge of my nose between my eyebrows out into space. It rises until I fall asleep and my head feels frozen and cold. When that flow of energy is returned and if I continue my meditation, then my head keeps jerking. I must lay down to sleep before I can meditate again.

My meditation is not scheduled, but at a specific time, my head becomes as bright as a flashlight. I cannot fall asleep, but I must wake up right away to meditate. It is not possible for me to be lazy. Every night, I meditate for approximately two hours. As I sleep or meditate, I witness myself traveling from place to place, never having any free time.

I have reached another milestone in my practice path at this point. To overcome any obstacle, practice is necessary. I hope you can comprehend me in a manner that aligns with our friendship.

Mỗi đêm công phu đều được phóng đi xa. Luồng điện từ xuất ra ngay sóng mũi giữa hai chân mày rồi đưa thẳng lên không trung. Cứ lên mãi cho đến lúc mê và tê lạnh cả mỏ ác. Đến lúc hồi điện thì tỉnh lại và muốn tiếp tục công phu thì bộ đầu giựt run. Phải đi ngủ một chập mới có thể công phu trở lại được.

Lúc này tôi công phu không nhất định, đến giờ chỉ định bộ đầu của tôi sáng như đèn manchon. Không sao ngủ được, tự động phải thức dậy công phu. Muốn làm biếng cũng không được. Bỏ đồng mỗi đêm cũng được hai giờ đồng hồ. Khi nhắm mắt ngủ cũng như khi công phu, thấy đi đây đi đó, không có lúc nào rảnh cả.

Đến đây có thể nói tôi đã ghi thêm được một chấm trong con đường tu hành thực tập. Mọi sự khó khăn cũng đều đòi hỏi nơi thực hành. Ước mong được sự thông cảm của quý bạn đã hòa lẫn tình đạo hữu với

My sincere wishes for your happy progress.

Respectfully yours,

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

January 1961, the year Buffalo, had a full moon day.

tôi. Thành thật kính chào quý bạn và chúc quý bạn vui tiến.

Kính bái,

Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên

Ngày rằm, tháng giêng năm 1961, Tân Sửu.